

Zamyslenia po týždeň po 5. nedeli po Veľkej noci 6. mája 2018

Štvrtok 10. mája 2018 – Vstúpenie Krista Pána na nebo

Piesne: ES č. 162, 164

Text: 1K 14, 6 – 9. 15 – 19

„6A preto, bratia, čo by som vám osožil, keby som prišiel k vám a hovoril jazykmi, a nehovoril vám alebo slovami zjavenia alebo poznania alebo prorocstva alebo učenia? 7Ved' aj neživé nástroje, ktoré vydávajú zvuk, či je to flauta či citara, ak by nevydávali rozdielne zvuky, ako by sme vedeli, čo sa hrá na flaute a čo na citare? 8Ved' ak poľnica zaznie nejasne, kto sa bude pripravovať do boja? 9Tak aj vy, ak nevydáte jazykom zrozumiteľné slovo, kto bude vedieť, čo hovoríte? Budete hovoriť len do vetra.

15Čo teda? Budem sa modliť duchom, ale budem sa modliť aj mysl'ou, žalmy spievať duchom a žalmy spievať aj mysl'ou. 16Lebo ak (len) duchom dobrorečíš, ako povie prítomný prostý človek: Amen! na to, za čo si dobrorečil, keď nevie, čo si hovoril? 17Ty, pravda, krásne dobrorečíš, ale iný sa tým nevzdeláva. 18Ďakujem Bohu, že lepšie hovorím jazykmi ako vy všetci, 19ale v cirkvi radšej chcem prehovoriť päť slov zrozumiteľných, aby som aj iných poučil, než desaťtisíc slov nezrozumiteľným jazykom.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

V korintskom cirkevnom zbore existovala skupina kresťanov, ktorí pri bohoslužbách pravidelne upadali do náboženského vytrženia, pričom zabúdali na seba a boli zameraní len na Boha. Upadali do koktania či spievania v nezrozumiteľných rečiach a výkrikoch. Považovali to za zvlášť intenzívnu prítomnosť Ducha Božieho. Ten, kto hovoril jazykmi sa domnieval, že prenikol do tajomstva Božej blízkosti. Apoštol Pavel však v prečítaných slovách voči týmto prejavom nezakrýva svoju skepsu a zdržanlivosť, i keď sám mal tento dar (v. 18) a výslovne napomína korintský zbor, aby nebránil hovoriť jazykmi (v. 39). Prečo má Pavel takýto zdržanlivý až odmietavý postoj? Čo ho k tomu vedie? Apoštol sa pýta, či hovorenie jazykmi podporuje skôr budovanie mňa ako jednotlivca, alebo či to podporuje budovanie cirkevného zboru ako tela Kristovho. Pavlovi jednoducho záležalo na tom, aby všetko, čo sa v spoločenstve deje, slúžilo všetkým, nie len konkrétnym jednotlivcom. Ak by som totiž rozprával rečou či jazykom, ktorému nikto nebude rozumieť, aký to potom bude mať zmysel? Ako to prospeje spoločenstvu v cirkevnom zbore? Vôbec nijako! Ak by klavír, husle alebo gitara nevydávali rozdielne zvuky, ako by som vedel, ktorý nástroj hrá? Zmyslom ľudskej reči je dorozumievanie sa a komunikácia. Ak neovládam jazyk toho druhého,

nebudem mu rozumieť a navždy pre mňa ostane cudzincom. Pavel nechcel, aby sa kvôli hovoreniu jazykmi ľudia v cirkevnom zbore stávali navzájom cudzincami. Jemu záležalo na spoločenstve cirkevného zboru ako celku. Aby sme ako spoločenstvo veriacich kresťanov boli jedno. Robme všetko pre to aj my v našich cirkevných zboroch. Nech náš duchovný život, naše správanie, náš jazyk, naše zmýšľanie napomáhajú k tomu, aby sme sa stávali rodinou, nie cudzincami. Či už je to v cirkvi, zamestnaní, ale aj každom inom spoločenstve. Pán Ježiš vstúpil na nebesá nie kvôli sebe. Nie kvôli tomu, aby to prospelo Jemu samotnému. On išiel k svojmu Otcovi kvôli nám, aby to prospelo nám všetkým, aby nám pripravil miesto v nebesiach. Pán Ježiš myslel na všetkých, robme podobne aj my. Amen.

Modlitba:

Pane náš Ježiši Kriste, ktorý si prišiel do tohto sveta, aby si trpel, zomrel a vstal z mŕtvych pre všetkých ľudí, oslavujeme pamiatku Tvojho vstúpenia do slávy k svojmu Otcovi. Ďakujeme Ti za celé dielo záchrany a vykúpenia. Prosíme, uč nás pamätať na to, že cirkev nie je spoločenstvom jednotlivcov mysliacich na seba, ale že cirkev je spoločenstvom ľudí, ktorí ako údy jedného tela spoločne nasledujú Teba, vzkrieseného a osláveného Pána. Amen.

Mgr. Tomáš Lipovský, zborový farár v CZ ECAV Háj